

Spoštovani.

Združenje za vrednote slovenske osamosvojitve skrbi, da spomin na obdobje nastanka naše samostojne države ne zamre. Zato smo bili še toliko bolj veseli privolitve Toneta in njegove družine, da z primernim obeležjem in prireditvijo počastimo spomin na nevarni čas vojne za slovenijo.

Med načrtovanjem, pripravo in vabljenem na prireditev sem slišal številne izgovore posameznikov zakaj, da ne morejo sodelovati ali se današnje slovesnosti ne udeležiti. Ne bi zgubljal besed. Leta 1991 nismo iskali izgovorov.

Bilo je 15. maja leta 1990, dan pred prisego prve slovenske demokratične Demosove vlade ko je prišlo do ukaza za razorožitev slovenske TO. Tako je večino orožja romalo v skladišča JLA, saj so se le redki posamezniki temu uprli. 18. maja je tudi orožje občinskega štaba TO Logatec prešlo pod ključ vojašnice JLA. Pogumu in iznajdljivosti poveljnika TO Logatec Miru Pogačniku in skladiščniku Zvonetu Maček gre zahvala, da sta pod pretvezo kontrolnih pregledov večino orožja speljala nazaj. To pa seveda ni moglo biti na prvotni lokaciji. Pet je bilo takih skrivnih skladišč in pred enim takim smo zbrani tudi danes. Toneta je tako jeseni 1990 poklical poveljnik OŠTO Logatec Miro Pogačnik, naj se zgleda v prostorih OŠTO v Logatcu. Tone je bil v rezervni sestavi TO poveljnik 40. samostojnega voda Rovte. Sestanek je trajal zelo dolgo in kot se mu je kasneje zdelo je šlo za nekakšno preverjanje zaupanja. Po nekaj dneh ga je Pogačnik ponovno poklica v Logatec. Takrat je v svojega wardbrga naložil avtomatske puške skupaj z strelivom in eno ostrostrelsko puško. Po nekaj dneh pa je odšel še po ročni metalec, RB mine in ročne bombe. Z ženo Marijo sta doma takoj vse skrila, tako, da nihče od domačih za to ni vedel. Vedno se je bal grmenja in treskanja saj se Bal se je požara in posledic, če bi požar zajel bombe in minomete. Kakšna nevarnost bi to bila za gasilce. Tako, da so na koncu bombe našle varno mesto celo pod posteljo.

Pri hiši je bilo pet mladoletnih otrok, najmlajša stara dobra dva tedna. Dela na kmetiji na pretek, vendar Tone ni iskal izgovorov tisto junijsko jutro, ko ga je obiskal kurir z pozivom. Domovina in njena svoboda je bila na prvem mestu. Na srečo in po Božji previdnosti orožja ni bilo treba uporabiti in vsi fantje in možje 40. samostojnega voda Rovte so se živi in zdravi vrnili na svoje domove. V zahvalo Devici Mariji za priprošnjo pri Bogu pa je Tone v skalo izklesal votlino, kjer je dobila svoje mesto.

Zato še enkrat dragi Tone; en velk Bohlonaj za vse in Bog živi tebe in vse tvoje.

Zdaj pa te prosim, da skupaj z gospodom Janezom Janšo pristopita do plošče, da jo svečano odkrijeta.